

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4206/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Бранка Станића, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Владица Јовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Краљеву, ради исплате увећане зараде, одлучујући о ревизији тужилаца ББ и ВВ изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж1 85/23 од 01.08.2023. године, у седници одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца ББ и ВВ изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж1 85/23 од 01.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца ББ и ВВ изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж1 85/23 од 01.08.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву П1 1430/17 од 23.01.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима ББ и ВВ накнади трошкове парничног поступка у износу од по 87.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцима трошкове поступка на име вештачења, таксе на тужбу и таксе на одлуку и то: тужиоцу ББ укупно 13.689,00 динара и тужиоцу ВВ укупно 13.253,34 динара, све са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж1 85/23 од 01.08.2023. године, преиначено је решење првостепеног суда тако што је обавезана тужена да тужиоцима ББ и ВВ као солидарним повериоцима накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 7.020,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате, а да преостале трошкове поступка на име предујмљеног вештачења,

судских такси за тужбу и за првостепену одлуку накнади и то тужиоцу ББ укупно 13.689,00 динара и тужиоцу ВВ укупно 13.253,34 динара, све са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиоци ББ и ВВ су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је применом члана 404. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ревизијом се побија правноснажна одлука о трошковима поступка, о чему су судови одлучили уз примену процесних правила из Закона о парничном поступку која регулишу право странке на накнаду трошкова поступка. Врховни суд налази да у конкретном случају по питању трошкова поступка не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана или од општег интереса, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, јер је реч о процесним одредбама ЗПП, па нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом се побија другостепено решење о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Тај значај нема решење о трошковима поступка с обзиром да се о трошковим поступка одлучује у пресуди или решењу којим се окончава поступак пред тим судом на основу члана 163. став 4. ЗПП.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења о трошковима поступка, дакле против решења којим поступак није правноснажно окончан, то ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се побија. Чињеница да је другостепени суд преиначио првостепено решење о трошковима поступка као споредном тражењу не утиче на дозвољеност ревизије која се у овом случају не цени према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП.

На основу изнетог, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**